

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

331.78

Hely

Idő

"1923"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *A háztartási munkásnők nagygyűlése*

Forrás:

Az Est

3n

1923. 10. 30.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Székesfővárosi házinyomda 1922

A háztartási munkásnők nagygyűlése

„A naccságák a Ritzbe járnak — mi pedig a Zöld vadászt is alig látogathatjuk“

— Az Est tudósítójától —

Vasárnap délután öt óra tájban a Király uca 112 számú háza előtt mint ha a nyári Hermina út elevenedett volna meg: szobalányok, szakácsnők, vagy mint ők magukat nevezik, »főzőnők« csoportja álldogált a járdán és úttesten.

Mindegyik mellett egy-egy hadfi, vagy egy másfajta legény.

Zene — a rezesbanda — nem szólt, de sűrűn hallatszottak ilyesfajta megjegyzések:

— Jogokat akarunk! Vége lesz a szenvedésnek, majd megmutatjuk mi a nagyságáknak!

A háztartási munkásnők tartottak nyilvános nagygyűlést. Napirendje: a gazdasági helyzet és a szervezkedés.

Lassankint levonul a gyülekező közönség a pincébe. Lehetnek vagy kétszázan, köztük elvétve egy-egy férfi is, ezek, mint később kiderült, helyszerző segédek, vagy amint őket a háztartási alkalmazottak nevezik: cupringerek. Érdeklődni jöttek. Sorjában székek vannak a pincehelyiségben, a széksorok előtt bedíszletezett színpad, a közepén asztal, mellette három szék: az elnök, az előadó és a kirendelt rendőrtiszt részére.

Pont öt óra, amikor Bakulya Erzsébet — rózsaszín kartonruhába öltözött, jól megtermett szakácsnő, jelenleg is állásban — elnök megnyitja az ülést. — A mi sorsunk — mondja — szenvedések és megpróbáltatások láncolata. Nincsen senkink, nincsen tanácsunk és védelem nélküli a helyzetünk!

Aztán majdnem zokogva folytatja:

— Mindenkinél megvan a munkaideje és a szórakozási ideje, csak nekünk nincs. *Bíromtól-nembíromig, látomástól-vakulásig: ez a mi munkaidőnk!* Szükséges tehát, hogy politikai helyzetünkön javítsunk és pedig annak-

utána, hogy beszervezkedünk és így összeerősítjük magunkat.

Az elnöknő megnyitó szavai után, amelyet nagy éljenzéssel és tapssal fogadtak a jelenlévők, Kéthly Anna nemzetgyűlési képviselő emelkedett szólásra, aki hosszasan fejtegette a háztartási alkalmazottak szomorú helyzetét. A bérük olyan kevés, hogy még szórakozásra sem telik belőle és ha néha-néha egy-egy háztartási alkalmazott elmegy egy moziba, vagy a Zöld vadász-hoz táncolni, akkor a nagyságak erről úgy beszélnek, mint a züllesztés és a leromlottság legnagyobb fokáról. Pedig a nagyságak igen gyakran eljárnak a Ritzbe, a Vígszínházba, meg egyéb szórakozó helyekre.

A cselédszerzők — folytatta — úgy közvetítik el a leányokat, hogy azok egy-két napi szolgálat után kénytelenek otthagyni a helyüket és ismét visszamenni a cselédszerzők boltjához. Ezt azért csinálják, hogy nagyobb legyen a profit. Ki kellene venni a kezükből a cselédközvetítést, államosítani kellene. Addig is, amíg ezt megcsinálják, *bizzák a cselédközvetítést a szakszervezetre, amely minden tekintetben gondoskodna arról, hogy megbízható cselédeket helyezzen el.* A tolvajok és betörők salakjától majd mi tisztitanánk meg a háztartási alkalmazottak nagy tömegét.

— A cselédügyben egyébként a parlamentben a legközelebbi interpellációt is terjesztünk be — jelentette be Kéthly Anna. Ugyanezeket a dolgokat ott is el fogjuk mondani. Azt fogjuk követelni, hogy szabályozzák törvénnyel a háztartási alkalmazottak munkaidejét és hogy őket is egyforma elbánás alá vegyék a többi iparágak munkásaival. Fontos követelésünk lesz az is, hogy a cselédügyet vegyék ki a közigazgatás hatásköre alól és a munkaügyi bíróság független bírónak ítélte legyen itt is döntő.

Kéthly Anna beszédét nagy éljenzéssel és tapssal fogadták. A gyűlés után a közönség csoportokba verődve távozott és nagy izgalommal tárgyalta a jövőt.